

LBRIS

We know
books

Colecția **pocket** este coordonată de Mihók Tamás.

Corector: Lavinia Mihók

Art direction: Alexandru Daș

Coperta & design layout: Anna Grozavu

Tehnoredactor: Vasile Ardeleanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PERȚA, COSMIN

Hate Me Love / Cosmin Perța. – București: ART, 2025
ISBN 978-630-368-116-0

821.135.1

© Grupul Editorial ART, 2025

Cosmin Perța

HATE ME LOVE

ART / pocket

HATE

9 / POETRY RIOT

ME

41 / TINEREȚE FĂRĂ BĂTRĂNEȚE ȘI VIAȚĂ FĂRĂ DE MOARTE

LOVE

57 / SCURTĂ POVESTE DE DRAGOSTE

57 / ALORS ON DANSE

58 / WHEN THE LIGHTS GO OUT

59 / DISTANT SHORES

61 / SLEEP, LITTLE DARLING

62 / PUSH YOUR AGENDA

63 / SUPĂ

64 / MATURITATE

65 / PENTRU CĂ NU ERAI ÎN EA

67 / I HAD A DREAM

68 / WHATSAPP MESSAGE

69 / BLACK VELVET

72 / WHEN SHE RUNS

75 / MANUAL DE DESPĂRȚIRE. LECȚIA PRELIMINARĂ

76 / MANUAL DE DESPĂRȚIRE. LECȚIA FINALĂ

COSMIN PERȚA / BIO

LBRIS

We know
books

HATE

POETRY RIOT

Orice poveste memorabilă se termină prost.
Dar unele încep prost
Și nu se mai termină niciodată.
Rămân suspendate într-un limbo
De speranță, neșansă, nepotriviri
Și, peste toate, o ratare continuă
Care nu poate fi stăvilită de niciun efort.
Și numim asta viață.

Aceste povești nu sunt memorabile,
Iar eroii lor suntem noi.
Cei care nu ne-am născut cu părinți bogați
Sau moșteniri fabuloase.
Care n-am studiat la Londra,
Paris, Amsterdam, Boston, Chicago.
Care n-avem relații și prieteni
În locuri sus-puse.
Care am muncit și-am ratat,
Care n-am știut să ne negociem imaginea
Și resursele.
Care ne-am petrecut tinerețea
Cu frica zilei de mâine
Ca un uriaș meteorit
Capabil să se abată oricând asupra
Micilor noastre lumi șubrede
Construite din resturi și zdrențe
Și să spulbere tot.

Știți frica asta?

Insecte defecte
Ademenite în secte,
Golite de voință și-afecte
Strivite, stărpite.

Angajatul ideal e supus și respectuos.
Angajatul ideal trebuie să facă toate eforturile pentru firmă.
Uneori cu prețul propriei sănătăți și demnități.
Angajatul ideal rabdă.
Angajatul ideal spune doar „da”, „mulțumesc”, „până când?”.
Angajatul ideal are o soție însărcinată acasă,
Rate la frigider, televizor, mașină de spălat,
O mașină proastă și stă în chirie.
Angajatul ideal e dependent și are atacuri de panică
Și se bucură de orice os aruncat.

Știți frica asta?

Am fost un copil fericit
Deși am crescut în penurie și devălmășie
Cu haine second, parizer și margarină,
Clătinați de puternice rafale de sărăcie.
Aveam un loc, o identitate, o rădăcină
Ce-a fost retezată în timp de-o mașină
Al cărei singur rol a fost mereu
S-ajungi să nu te mai întrebți „cine sunt eu?”.
Angajatul perfect nu are identitate, principii, moralitate.
Angajatul perfect e un roboțel
Care produce profit și ține în el.
Angajatul perfect se construiește în timp
E un dresaj pavlovian
Primești bonus pentru fiecare compromis moral.
Angajatul perfect nu are nevoie de fericire

Angajatul perfect e umil și ipocrit,
Știe că fericirea e pentru cei care și-o permit.

Am lucrat pentru cineva
Care plătea la negru
Și opt luni nu a plătit nici așa.
Am lucrat pentru altcineva
Care întârzia mereu salariile
Dar ne lăsa să luăm mâncare pe datorie
De la chioșcul pe care îl avea
Și când în sfârșit venea cu banii în buzunar
Jumătate se duceau pe caiet, la gestionar.
Am lucrat pentru altcineva atât de zgârcit
Încât la o deplasare cu mașina afară din țară
Ca să nu ne dea de mâncare la restaurant
Ne tăia salam în parcare pe capota ultimului model de Jaguar
Și ne dădea cu mâna lui feliuță cu feliuță
Ca unor hulubi într-un porumbar.

Am lucrat în presă și în editură,
În tot ce ține de proiecte-n cultură.
Am fost înșelat, mințit, folosit, păcălit,
Amănat, uitat, scuipat, injurat.
Am fost manipulat și furat,
Am fost sedus și abandonat
Am fost un prost și jenant de naiv
Eram flămând și credul și pasiv.

Respectă autoritatea, respectă sistemul,
Stai la locul tău și nu te-ndoi de patron,
Lucrează până ai stomacul lipit de colon.
Respectă autoritatea, respectă sistemul,
Nu te ridica și nu te opune

Orice împotrivire te va răpune.
Te va anihila, nimeni nu te va mai angaja,
O să ajungi în stradă, cerșind la metrou
Patronul tău e un adevărat erou
Care face tot ce poate pentru binele tuturor.
De nu crezi, ești egoist, răuvoitor, trântor.
Respectă autoritatea, respectă sistemul,
Nu te juca cu blestemul corporatist.
Ce contează că ești din ce în ce mai trist?
Toți suntem triști într-o oarecare măsură,
Uite la șeful tău, fii empatic, nu fi animal,
E plin de bani, dar suferă, chiar dacă e milionar,
I se vede angoasa pe figură,
Fă ceva să-l bucuri, stai peste tură.

Respectă autoritatea, respectă sistemul,
Într-o bună zi vei fi răsplătit.
O rază de lumină va trece prin nori
Direct la tine în cord
Și se va răspândi în tot sistemul cardiovascular.
Vei străluci ca un neon rozaliu.
Te vei ilumina
Și vei înțelege suferința lumii
Și vei înțelege cu adevărat suferința ta.
Nu vei pluti
Dar te vei simți
Ca și cum ai călca pe vată
Iar obiectele vor avea o consistență moale, gumată.
Vei simți căldură și fericire
Vei fi blând și va fi bine.
Asta e singura răsplată adevărată
Pe care o vei avea vreodată.

Respectă autoritatea, respectă sistemul,
Căci la final te vor întreba:
Ai fost credincios? Ai făcut tot ce se putea?
Ți-ai dat viața și sângele pentru jobul tău
Ca să poți fi primit în regatul lui Dumnezeu?

*

Așa-i că-ți dorești control?
Admite că vrei control.
Mereu cauți control.
Cine nu vrea control?
Recunoaște că vrei control.
Recunoaște că vrei control.
Recunoaște că vrei control.

Ți-e teamă și ai un gol
În interior
Ți-e teamă și te ascunzi într-un mall
Printre sute de oameni și zumzetul lor

Recunoaște că vrei control.

Lumea ta e un ciob dintr-un bol
Seara te ghemuiești pe canapea cu un ochi la televizor
Și stingi cu alcool.
Ți-e frică
Și neputința e mare și inima-i mică
Recunoaște că vrei control.

Te simți meschină sau poate meschin
Ai rate la bancă și jobul e chin
Îți calmezi nervii cu pastile, tutun, sex și vin